

## قدرت طلبی یا قدرت آفرینی زنان، مسئله این است

امروزه حضور اجتماعی با مساله مشارکت سیاسی پیوند وثیقی دارد. اسلام در اعطای حق مشارکت سیاسی به زنان، پیشتاز و بر حقوق غرب تقدم تاریخی دارد که از جمله به رسمیت شناختن این نحوه مشارکت را مساله بیعت زنان با رسول خدا صلی الله علیه و آله میتوان نام برد که در آیه ۱۲ سوره ممتحنه صراحتاً به آن اشاره شده است: «ای پیامبر هنگامی که زنان مومن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی وزنا نکنند، فرزندان خود را نکشند، تهمت و افتزایی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار شایسته ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنان از درگاه خداوند آمرزش بطلب که خداوند آمرزنده و مهربان است.»

بیعت در صدر اسلام شبیه انتخابات در زمان ماست که از این طریق مردم سهم خود را در اداره ای جامعه ایفا میکردند.

مقام معظم رهبری در این خصوص فرموده اند:

«در اسلام، بیعت زن، مالکیت زن، حضور زن در این عرصه های اساسی سیاسی و اجتماعی، تثبیت شده است «اذا جائك المومنات یبایعنک علی ان لا یشرکن بالله» زن ها می آمدند با پیامبر بیعت می کردند. پیامبر نفرمود که مردها بیایند بیعت کنند و به تبع آنها هرچه که آنها پذیرفتند، زن ها مجبور باشند قبول کنند. نه. گفتند زنها هم بیعت می کنند آنها هم در قبال این حکومت، در قبول این نظم اجتماعی و سیاسی شرکت می کنند. غربی ها هزار و سیصد سال در این زمینه از اسلام عقب اند و این ادعاها را می کنند.»

مشارکت سیاسی زنان در تقویت و یا تضعیف نظام سیاسی هر جامعه اثر قاطع دارد.

پدیده مشارکت سیاسی بر تفکرات زنان و کارآیی نظام سیاسی و توسعه سیاسی تاثیر می گذارد که بیشترین تاثیر آن در دوجنبه می باشد:

(۱) احساس رضایت زنان از شرکت در سازندگی کشور

(۲) بهره برداری از نیروی زنان در نظام سیاسی

مشکل و چالش اساسی که در بحث مشارکت سیاسی زنان در کشور ما وجود دارد، این است که جامعه ما فاقد یک نگاه الگویی بنیادین مبتنی بر اصول و ارزشهای اسلامی کار آمد و بروز در جهت تقویت مشارکت سیاسی زنان است.

تا جایی که حتی مدیران کلان حوزه زنان، در خصوص توسعه سیاسی و مشارکت سیاسی زنان، اکتفا به مقوله قدرت و سهم زنان در مدیریت های کلان می نمایند و در ارائه گزارشات خود به میزان و کمیت اخذ کرسی های قدرت و مدیریت را نشانه مشارکت سیاسی زنان تلقی می کنند. در حالی که هیچ تئوری نمی تواند مدعی نیل به توسعه سیاسی و مشارکت سیاسی زنان باشد مگر این که به توانمند سازی زنان در جامعه با هدف تبیین و توصیف مشارکت زنان در فرآیند توسعه یافتگی بیانید.

جامعه ای میتواند مدعی استقبال از مشارکت سیاسی زنان باشد که توانسته باشد در خصوص جایگاه و منزلت زن در عرصه های گوناگون پاسخی در خور تامل داده باشد و تا مادامی که تعریف منسجمی از جایگاه زن و منزلت او در جامعه ارائه نشود نمی توان از زنان انتظار مشارکت سیاسی مطلوب داشت.

در این خصوص تبیین جایگاه و نقش زنان در ساحت های سه گانه در پیام مقام معظم رهبری به کنگره هفت هزار شهید زن در خور توجه است.

«در انقلاب اسلامی و در دفاع مقدس، زنانی ظهور کردند که می توانند تعریف زن و حضور او در ساحت رشد و تهذیب خویش و در ساحت حفظ خانه سالم و خانواده متعادل و در ساحت ولایت اجتماعی و جهاد اجتماعی را جهانی کنند و بن بست های بزرگ را در هم بشکنند.»

به تعبیر ایشان اولین ساحت مهم تاثیر گذاری زنان مهذب کردن خویش است زنی که نتوانسته در ساحت رشد و تعالی خویش قدم بردارد هرگز نمیتواند در ساحت خانواده و یا اجتماع تاثیر گذار باشد.

پس ضرورت دارد که جامعه اسلامی برای بهره گیری از مشارکت سیاسی زنان به رشد و تعالی زنان توجه بیشتری نشان دهد تا جامعه بتواند از میزان تاثیر گذاری زنان در خانواده و در جهت تقویت نظام سیاسی کشور و رشد و پیشرفت ایران اسلامی بهره مند شود.

وقتی مقام عظمای ولایت معتقدند بسیج یک زن بسیج یک خانواده است پس مشارکت سیاسی زنان مشارکت همه افراد یک جامعه است که نیاز است هم مسئولین به این باور برسند و هم زنان این نقش و جایگاه را برای خود قائل شوند.